

Magten til at stoppe atomkrig, menneskehedens magt

Ikke korrekturlæst

af Megan Dobrodt (EIRNS) – 21. december 2024

I løbet af menneskehedens historie opstår der sjældne øjeblikke, hvor det er muligt for en tilsyneladende svag kraft at ændre verdens gang fuldstændigt og erobre, hvad der indtil da havde været en fjende så mægtig, at ingen kunne modstå den. Den amerikanske revolutions sejr over det Britiske Imperium var et sådant øjeblik.

I Leonardo da Vincis *maleri De hellige tre kongers tilbedelse* er den mest magtfulde figur den lille, sårbare baby, Kristus, der sidder på skødet af en fredfyldt Maria og nysgerrigt rækker hånden frem mod en tilbudt gave. Masser af forvirrede, nysgerrige mennesker stimler sammen omkring barnet, deres ansigter ligger halvt i skygge, mens de forsigtigt nærmer sig, håbefulde, måske, og undrende. Bag dem raser stormen i det kollapsende romerske imperium, og mægtige skikkelser udkæmper dets sidste øjeblikke midt i de allerede sammenstyrtede ruiner.

Sådan en tid er vores. En ny verdensorden, et lys i mørket, er begyndt at tage form, hvis store styrke ligger i dens afvisning af kolonialisme og insisteren på alle nationers og folks ret til at udvikle sig og bidrage til den menneskelige families fremskridt. Partnerskaber som BRIKS-nationernes og Kinas Bælte- og Vej-Initiativ omfatter nu langt de fleste nationer på planeten og er allerede i gang med at gennemføre veje til udvikling og afskaffelse af fattigdom for alle involverede. Det er den *eneste* tilgang, der har reel magt – magt til at skabe en levedygtig fremtid for menneskeheden på både lang og kort sigt.

Alternativet, som kun vil føre til sin egen (og vores) ødelæggelse, er atomkrigens logik, som nu uden blusel er indarbejdet i den officielle politik fra USA's/NATO's etablering. Udtalelsen den 20. november fra kontreadmiral Thomas Buchanan om, at udkæmpelse af en atomkrig – og fantasien om at komme ud på toppen og »lede verden« – er USA's strategiske politik, afslører den tragiske og fatale impotens i den gamle tankegang.

På trods af det vil den gamle ordens spøgelse nødigt give slip på den og er desperate efter at låse den kommende Trump-administration fast i et *fait accompli* om krig mod Kina, Rusland, Nordkorea og Iran. Til det formål har den afgående »kollektive Biden« ikke kun givet Ukraine tilladelse til vedvarende at bruge ATACMS-missiler mod Rusland, det seneste angreb fandt sted den 18. december, men den 20. december blev der godkendt yderligere 571 millioner dollars i militær bistand til Taiwan, hvilket er en fuldstændig overtrædelse af »Ét Kina«-politikken. Republikanerne i Kongressen presser også Trump til at forberede sig på at angribe Iran, måske sammen med et opmuntret Israel, for forebyggende at ødelægge landets atomare anlæg.

Tredje Verdenskrig, eller hvad?

Og hvad med de mennesker, der træder frem fra skyggerne af det kollapsede system? Hvilken magt kan borgere i Vesten udøve for at stoppe logikken om atomar udslettelse? Lær af Leonardo: Når *muligheden* for det nye, mere legitime system er blevet født, er den gamle orden allerede kollapsede, »*ob sie noch so brummen*« (»uanset hvor meget de stadig rumler«).

I indledningen til Schiller Instituttets nye rapport, »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War«, står der: »For at overvinde faren for krig for altid er vi nødt til at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på kloden. Det skal ske i traditionen fra

Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrige i Europa, fordi de stridende parter indså, at der ikke ville være nogen tilbage i live, hvis kampene fortsatte. Hvor meget mere er det ikke sandt i atomvåbnenes tidsalder! Lad os forene os om sikkerhed og udvikling for at indlede en ny æra for menneskeheden.«

Dette er julebudskabet, som du med kompromisløs insisteren skal bringe videre til dine folkevalgte og andre. Hvor nemt og naturligt ville det ikke være for USA at deltage i et win-win-samarbejde for at gøre en ende på imperiet og kolonialismen!

Rev. Dr. Munther Isaac, palæstinensisk evangelisk-luthersk præst i Betlehem, sluttede sin prædiken fra Betlehem den 20. december med dette: »I vores *standhaftighed-sumud*, lad os have troens øjne til at se og tro, at enhver Herodes vil forsvinde, enhver Cæsar vil forsvinde, for imperier har en udløbsdato, og lad os huske, at det er de ydmyge, ikke de magtfulde, der vil arve jorden. I vores smerte og undertrykkelse føler vi måske, at døden har det sidste ord, at Herodes er suveræn. Men med troens øjne ser vi, at Gud har det sidste ord, og det er et ord om liv og lys, ikke død og mørke. I julen har Gud talt, og ordet er Kristus. Kristus er født! Halleluja, halleluja! Fred på jorden, halleluja! Må det være sådan i dag – Amen!«